

Genesis 7 vers 11

In het zeshonderdste jaar van Noachs leven, op de zeventiende dag van de tweede maand, braken alle bronnen van de machtige oervloed open en werden de sluizen van de hemel opengezet. Veertig dagen en veertig nachten lang zou het op de aarde stortregenen.

Ik stel me voor dat ik daar in de stromende regen sta.

Je voorstellen dat je in de vloed staat, is natuurlijk vreemd en kan beangstigend zijn. Wie niet in de ark zat, verdronk tenslotte. Toch probeerde ik me voor te stellen hoe het zou kunnen zijn, om zo in de stromende regen te staan.

God wilde alle onrecht weg spoelen. Al het slechte. Alles wat zijn hoop voor de mensen in de weg stond.

Wat zit er eigenlijk in mij, dat weggespoeld mag worden?

Kan ik me voorstellen, dat ik daar sta, mijn hoofd buig en mijn handen open.

Wat zou God van me afspoelen?

Ik stel me voor dat Gods regen in bakken uit de hemel komt. En het heeft veertig dagen de tijd om alles los te weken.

Welke angst zou ik van me af willen laten spoelen?

Welke stress die niet van mij is, doucht God hier van me af?

Hoe voelt het nu in m'n lijf als ik bedenk dat iedereen hier zo in het water staat en dat we allemaal, helemaal schoongespoeld worden. Zelf sta ik inmiddels tot m'n middel in het water, dus ik zal echt los moeten laten dat ik me bezighoud met de anderen. Dat doet God.

Hoe is dat?

Even terug naar de setting van het begin. Die doodsdreiging blijft ook een beetje bij me hangen. **De kracht van de dood kan ook aansporen om te leven!**

Hoe zou het zijn als ik toch meekon in de Ark? Als ik gered zou worden?

Als de douchekraan ook weer dichtgedraaid kan worden en we fris aan een nieuwe dag mogen beginnen.

Waar voel ik het in m'n lichaam als ik een uitgestoken hand voor me zie en ik mee mag in de Ark?

Zijn we niet al gered?

Zijn we niet al schoon, gewassen en gedoopt? Vergeven en door God ontvangen.

Ik geloof dat we welkom zijn in Gods Ark en onder Gods regenboog! Zo krijgt het verhaal twee belangrijke onderdelen die er naast elkaar allebei staan.

Laten we zingen met het Taizelied: Voici Dieu qui vient à mon secours, le Seigneur avec ceux qui me soutiennent. Je te chante, toi qui me relèves.